

STŘELBOVÁ, Tereza, *Mezi uměním a politikou. Emil František Burian ve 30. letech 20. století (Komparace periodik Kulturní večerník D34 a Program D)*. Bakalářská práce HÚ FF JU, České Budějovice 2010, 57 s. + přílohy.

Posudek vedoucí bakalářské práce:

Emil František Burian patří bezesporu k jedné z nejvlivnějších osobností kulturního života meziválečného období. V dnešní době je však jeho přínos bohužel nahlížen jednostranně pouze optikou jeho divadelních režii (zejména studie brněnského teatrologa Bořivoje Srby), případně jsou nekriticky a mimo kontext diskutovány jeho poválečné radikálně prostranické postoje. Poněkud se tak vytrácí Burianovo osobité a důsledně dodržované pojetí umění jako integrální součásti života, které vychází z koncepcí české avantgardy 20. let.

Právě způsob propojení umění a politiky v díle E. F. Buriana ve 30. letech 20. století se pokusila ve své bakalářské práci nastínit Tereza Střelbová. Hlavním pramenným materiálem se jí staly časopisy, za jejichž vydáváním stál právě Burian a jeho divadlo D a jež byly nejučinnější tribunou pro jeho názory. Tomuto záměru je podřízena i struktura práce. Po úvodních kompilativních kapitolách, které ve zkratce postihují nejdůležitější momenty vývoje meziválečného levicově orientovaného umění, a krátkém biografickém medailonu E. F. Buriana se autorka zaměřila na obsahovou analýzu zvolených periodik s důrazem na články E. F. Buriana. Využila především digitalizovaného archivu časopisů Ústavu pro českou literaturu Akademie věd ČR. Autorka upozornila na hlavní oblasti Burianova zájmu (problematiky moderní hudby, zájem o mladé návštěvníky divadel atd.), způsoby prezentace vlastních názorů (zajímavé je především využití anket a diskuzí, které měl Burian v oblibě i v padesátých letech), postřehla i proměnu časopisu, vyjádřenou nejen novým názvem, ale i změnami ve struktuře, obsahu a redakčním vedení. Studované časopisy se stávaly jakousi teoretickou platformou Burianových životních postojů a názorů, které se pokoušel prakticky realizovat ve vlastní umělecké tvorbě. Poslední kapitola je tak zcela logicky věnována prostoru této realizace - Divadlu D, jehož organizace a způsob vedení jsou nejvýraznějším dokladem originality Burianova pojetí kolektivního syntetického divadla, vycházejícího částečně ze sovětských avantgardních vzorů.

Bakalářská práce Terezy Střelbové dle mého názoru splňuje všechny požadavky na tento typ kvalifikační práce kladené. Autorka se v zadaném tématu dobře orientovala na základě dostupné literatury, vhodně zvolila pramenný materiál, který dokázala interpretovat

novým způsobem. Práce je psána velmi pěkným jazykem, v textu se nevyskytují téměř žádné překlepy a hrubé chyby. Zralost autorky je patrná nejen v pečlivé finální grafické úpravě textu, ale i v citlivém výběru funkčních příloh. Předkládanou práci proto doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v ý b o r n ě.

PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice 12. června 2010